

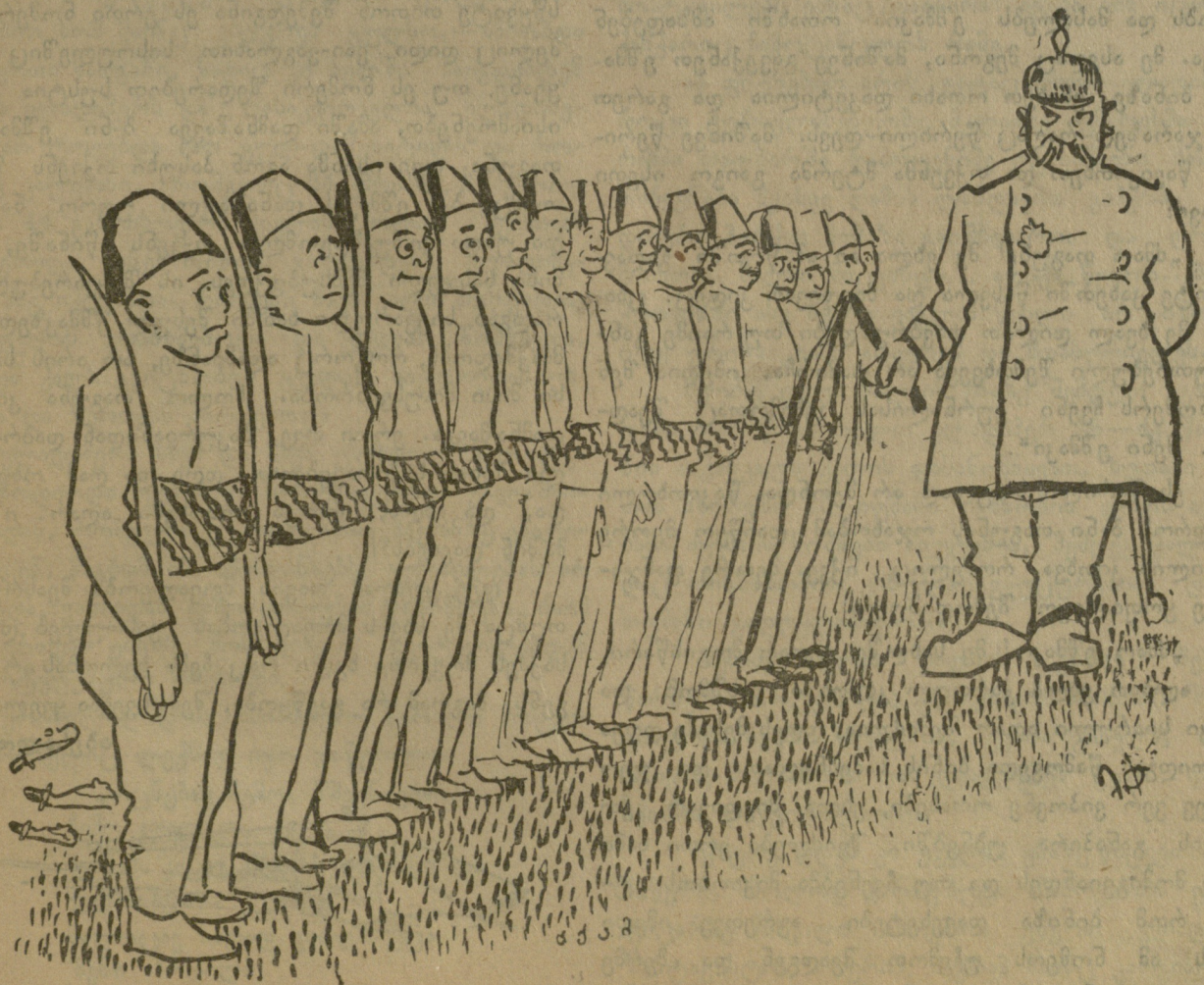
იუმორისტ. ჟურნალი

აშაშაში აააააააააა

№ 19

ავტ. ციცი. ქარ. აშ.

გერმანელი მხედარი სწოთენის 16 წლის ოსმალელ ბავშვებს.

შემთხვევა ეკელაფერი!

(შეთხვევებისადმი)

უბედურება, რომელიც ჩვენი ჟურნალის გარ-
შემო დატრიალდა, საჭიროთ მიმაჩნია გავაცნოთ
ჩვენს პატივცემულ მკითხველებს. მხოლოდ ათ სექ-
ტემბერს, ხუთშაბათ საღამოს გამოირკვა, რომ ბა-
ტონი ეშმაკი და თავუნა ქალაქში არ იმყოფებიან
და იდეური მხარე ჩვენი ჟურნალისა, რომელიც მათ
მოვალეობას შეადგენდა, უპატრონოთ არის დარ-
ჩენილი. ვინ იცის კიდევ რამდენხანს არ გამოორ-
კველიყო ეს უბედურება ჩვენთვის, რომ ჩვენს
კანტორაში თვით ბ-ნი თავუნას ოჯახობა არ მო-
სულიყო და არ ეთქვა, რომ სადღაც კაცი დაი-
კარგა, მეშვიდე დღეა რაც ოთახების საძებნელათ
წავიდა და არ დაბრუნებულაო. მე უთხარი—რამ
შეგაშინათ, ის ერთი ხანია ეშმაკთან ერთათ მი-
შაობს და მასალებს ეშმაკის ოთახში ამზადებენ
თქვა. მე ასედაც მეგონა, მაშინვე გავექანეთ ეშმა-
კის ბინაზე. ვნახეთ ოთახი დაკეტილია და გარეთ
ფანჯარაზედ რაღაც წერილი დევს. მაშინვე წერი-
ლი წავიკითხეთ და თქვენმა მტერმა გაიგო ისეთი
ამბავი:

„ძმაო თავუნა! მე ეხლა აი ამ წუთში გადაე-
წყვიტე კახეთში წასვლა და მივდივარ კიდეც. ცხა-
დია მე ხვალ დილით დავბრუნდები თუ რაიმე გან-
საკუთრებული შემთხვევა არ დამირჩა. იმედია შენ
ამ ნომერს ჩვენი ჟურნალისას უჩემოთაც შეად-
გენ. შენი ეშმაკი“.

ეს წერილი სრულად არ მქონდა წაკითხული
ამ დროს ბ-ნი თავუნას ოჯახობამ დაიწყო მეორე
წერილის კითხვა, რომელიც იქვე მეორე ფანჯა-
რაზე ყოფილიყო შემოდებული:

„ძმაო ეშმაკო! მე სახლში ვეღარ მოგისწარი,
შენ ალბათ ეხლა ქართულ კლუბში ვახშობ და
მე კი სიარული აღარ შემიძლია, დღეს მესამე დღეა
სახლიდგან წამოვედი ბინის საძებნელათ და ჯერ
კიდეც ვერ ვიპოვე ოთახები, ეხლა მივდივარ ქა-
ლაქის განაპირა უბნებში, შეიძლება ერთი სამი
დღე მომიგვიანდეს და თუ ჩვენებმა მიკითხოს ეტ-
ყვი, რომ ბინიზა დავებეტები. აგრეთვე იმედი
მაქვს ამ ნომერს უჩემოთ შეადგენ და მერმე
როცა დავბინავდები თუგინდ მთელ თვეს ისეირნე-

ეხლა კი ჩემი საქმე სხვაფერ არის. ჯერ კიდევ
ერთი თვის წინად ბაკურიანიდან იმიტომ წამოვე-
დი, ბინა მეშოვნა, მაგრამ მაშინ სანამ ცოლ-შვი-
ლი არ ჩამოვიდა თავი არ შევიწუხე. ეხლა სანამ
ბინას არ ვიშოვნი სახლში ვერ მივალ და გზაში
კი საჟურნალო წერილები ხომ არ დაიწერება. შე-
ნი თავუნა“.

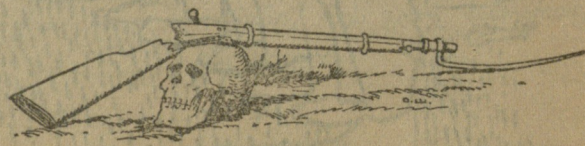
ამ წერილების წაკითხვის შემდეგ მე თავი
ძლიერ ცუდათ ვიგრძენი. ეხლა უკვე გამოირკვა,
რომ ჟურნალის ნომერი აღარ გამოვა და ეს ხომ
ხელის მომწერლების და მკითხველების წინაშე და-
ნაშაულად ჩაეთვლება გამომცემელს, თუგინდ მი-
ზეზი ეშმაკი და თავუნა იყოს.

მე როდესაც ძლიერ შეეწუხდი, მაშინ ბ-ნი
თავუნას ოჯახობამ მანუგეშა: „რადას სწუხართ
თქვენ, მადლობა ღმერთს ისინი კარგათ ყოფილან,
ერთი კახეთში წასულა, მეორე ოთახებს ეძებს. რა-
ღა გაქვთ სამწუხაროო, დამემშვიდობა და წავიდა-

ერთი საათის შემდეგ გონს მოვედი და გადაე-
სწყვიტე თითონ შევიდგინა ეს ერთი ნომერი, რო-
მელიც დიდი ვაი-ვაგლახით სისრულეშიც მოვი-
ყვანე. თუ ეს ნომერი შედარებით სუსტია და ვერ
ისიამოვნებთ, ამაში დამნაშავეა ბ-ნი ეშმაკი და
თავუნა. დღე ისინმა აგონ პასუხი თქვენს წინაშე-
თუმცა ბ-ნ ეშმაკის დანაშაული უფრო ნაკლებია
და უნდა ვიშუამდგომლო თქვენს წინაშე, რათა
მისი სასჯელი შემსუბუქდეს. ის შეყვარებულია და
რადგან სიყვარული ხანში შესულ ეშმაკზედაც ისე
მოქმედობს, როგორც ადამიანზე, არ არის საძრახი-
სი მისი მოუსვენრობა. ხოლო თავუნა კი დიდი
დამნაშავეა. ერთი თვე, ბაკურიანიდან დაბრუნებუ-
ლი ბინის საქირავებლათ, დღე და ღამ ოხუნჯობ
და, და ეხლა, როცა ოთახები აღარ იშონება
მაშინ დაეძებს?!

დღე ყველამ თავის მოვალეობა შესრულოს.
თუმცა მე სხვის მოვალეობას ვასრულებ და ისეთ
საქმეს მოვკიდე ხელი რაც ჩემს ხელობას არ შეად-
გენს, მაგრამ რა გაეწყობა, შემთხვევა ყველაფერი.

აბესალომ

ჩვენებური კაუფმანი.

(ამბავი)

ძალიან კობტა და ლამაზია ვლადიმერ არ — ძე. რაც უნდა იყოს, ნოქარი კია მაგრამ, მისი წვრილი წელი, ქარხალივით წითელ ჯოყებზე ახლად აშლილი შავი უღვაშები, შნოსა და ლაზათს აძლევს ისედაც მშვენიერათ მოლაპარაკე ვლადიმერს. ვისაც მხოლოდ თვალეში უჭრის ქკუას, ამისთანა ქუა თხელი და ჯიბე ცარიელი ურჩევნია, ულამაზო. მდიდარ გენიოსს.

ამისთანა ფრანტს, ამისთანა ლამაზს, ყველგან და ყოველთვის შეუძლია, გაეირშიყოს და სიყვარული გამოუცხადოს ჩვენებურ ბანოვანებს და რა საკვირველია, ბევრი ქალიც სიამოვნებით თანხმობის ნიშნათ თავს დახრის მის წინაშე.

ვლადიმერმა მას შემდეგ მიიღო „პრიზი“ არ-შიყობაში, რაც მას კურკური და ხუნტრუცი დაუწყეს ჩვენმა „ტაბასკერა“ ბანოვანებმა.

— რა მენადღლება თუ ჩემი არ გახდება, არ-შიყობით ხომ მაინც ვიჯერებ გულსო, — ამბობდა ზოგიერთი მათგანი, სადაც კი ხელში ჩაივლებდნენ ლამაზ ვლადიმერს და რასაკვირველია ვლადიმერიც არ ტოვებდა მათ გულ-დაწყვეტილს და როგორც კაუფმანი, (რომელიც 24 ქმრიანს, 36 ქვრივსა და 44 გასათხოვარს ყველას ცოლათ შერთვას პირდებოდა, ვინემ ოინებს გაუგებდნენ), ვლადიმერიც ასე იქცეოდა. რამდენი მაქანკალი მოუვიდოდა, ყველას ეთანხმებოდა და ყველას ნიშნავდა. რამდენ ქალს გეიცნობდა ყველას სიყვარულს უხსნიდა და შერთვას პირდებოდა.

ვლადიმერს სხვა და სხვა უსახელო წერილებიც მოდიოდა ჩვენებურ ხუნტრუცუნა ქალიშვილებიდან, რომელნიც გასაცნობათ პემანზე ეპატიებოდნენ; მაგრამ ის ამისთანაებს ყურადღებას არ აქცევდა, ვინაიდან გამოცდილებამ დაარწმუნა, რომ ზოგიერთები ეინის მოსაკლავათ გეიტყვილებდნენ და მოტყუებული რჩებოდა.

ერთხელ ლადოს სასიამოვნო წერილი მოუვიდა, რომელიც ლექსად იყო დაწერილი:

„ოცნებავ ჩემო, მშვენიერო,
ჩემო ლადიკო,
ლამაზ კაცთ შორის ლამაზო და
ულამაზესო;
სალოცავ ხატად გარდამექცა
შენი არდილი,
გაცნობის შემდეგ ტრფობის ძალა
გულზე დამესო.“

და ახლა გნუკავ, გფხვეწები,
რაც უნდა მოხდეს
როცა შებინდდეს, ბალის კუთხით
მომინახულო;
სადაც გფხვევია ნეტარება
ხვევნა ალერსი,
არ გამაწილო სიცოცხლეო
და ჩემო გულო“.

— ის არის, ის გაიღიმა ვლადიმერმა და წერილი ჯიბეში ჩაიჭუჭკნა.

სალამო ხანია, ცა პოეტურათ ვარსკვლავების რითმებსა სწნავს, ამტვერიანებულ ქუთაისის ქუჩებში ნიაგმა დაუბერა და ხალხიც ბუზებივით გამოფენა ბულვარდში. მხოლოდ ერთ მიბნელებულ უბანში ზის მარტოკა ვლადიმერი, ქუჩაში სხეულით მოვაქრე ქალებს აყოლებს თვალებს, რომლებიც ღამის ლანდებივით დაცოცხალდნენ. ვლადიმერს ჩაქრა გულში მათი ადევნება, გულის უტოკებს ისინი, სურს გაჰყვეს მათ, მაგრამ იმას ხომ ვერ მოატყვილებს ვინაც დაიბარა? ეგება ვინ იცის მას ქანქარიც ჩამოცანცლოს რამე.

ამ ფიქრებით არის გატაცებული ვლადიმერი, როცა ტარიელისებურმა, მკლავზე უმსხოსმა მათრახმა თავ-პირში რამოდენიმე ტყლაშუნი მოიღო, მოჩვენება მყისვე ღამის ლანდევით გაჰქრა. ვლადიმერი პირქვე მიწაზე გაიშხლართა და ღრიალი მორთო. ხალხი მიცვინდა... არიქა წყალი... მაგრამ ქუთაისში ასე ჩქარა ვაგლობ წყალი არ იშოვება, იქვე ურიის კვასი აპკურეს და მოასურიელეს...

მეორე დღეს ხალხის ენაზე შემდეგი განცხადება იყო წარწერილი: ვლადიმერ არ — ძე წაუყვანია მაქანკალს ქალის დასანიშნავათ, ხუთასი მანათის მზითვში 25 თუმანი ნიშნობის დროს აულია, სამი თუმნის ნიშნები მიუტანია, შემდეგ ქალი რადაც ოინბაზობით ყინულზე გაუცურებია, და 22 თუმანი ვადუყლაპავსო...

მესამე დღეს ხალხის ენაზე შემდეგი წარწერა მიმატებოდა: ვლადიმერს ამისთანა შანტაჟისტობა ბევრი ჩაუდენია, ბევრმა უჩივლა, ბევრი უჩივის, მაგრამ აბა რას დააკლებენ გეგმა დროზე ჰქონია დაწყობილიო...

მეხუთე დღეს კი ყველას ენაზე წაცვეთილიყო ნაწერი, მხოლოდ ქარაფშუტა ბანოვანთა გულის ფიცარზე მსხვილი ასოებით ეწერა: ვლადიმერი შანტაჟისტია, ოხერია, მაგრამ მაინც კარგიაო...

რეკვე-როკოკო.

მეგობრული მათრახები.

მწერლები ვაგვიზარმაცდა,
 „ეშმაკის მათრახელები!“
 (აუკონიათ პირი და
 დაუკრებიან ხელები)
 თანამშრომლებზე უფრო
 ცუდლუტობს მესვეურები!
 (სხვებს ლანძღვენ, თითონ არიან
 საცემი—საბაღურები).

ეშმაკი, ბოლო ხანებში
 ველარ გვიწერავს შაირებს,
 (პროზით კი ძალზე გაჰბერავს
 რომელსაც დააჩირობს).
 მუზა დაჰკარგა მეტის-მეტ
 კახეთში მოგზაურობით,
 (მგონი სიმართლე გამოდგეს
 რაც იმაზე სთქვეს ხუმრობით).

კოლომ თუ კვირის-კვირაზე
 დასწერა თითო შარადა,
 (ვითომ დიდ რამეს აკეთებს,
 დაბზუის წარა-მარადა!)
 ის ეშმაკს მოუწვევია
 შკითხველთა გასამწარადა,
 (არც მოგვასვენებს მგონია,
 ამოსაგდები გვარადა).

მსმენელებს კვლავინდებურათ
 ველარ აცინებს თავუნა!
 (მიკვირს ეგ მარდი ცხოველი
 ეგრე რამ დააძაბუნა!)
 მაშინ მუხაც კი მოუვლის
 თუ გამოვიდა სცენაზე
 (და ისე მთელი თვეობით
 კლიტეს დაიდგამს ენაზე!)

დიდი ხანია დავკარგეთ
 ბლიკვაძე, ძველი მესტერი,
 (გამოჩნდებოა ველოდით,
 აი ის კვირე, ეს კვირე),
 მაგრამ ექვსი თვე იმისგან
 არ მიგვიღია წერილი,

(რა ვქნათ, ჯერ იმედს არ ვკარგავთ,
 მაინც ვართ თავდაპყრილი).

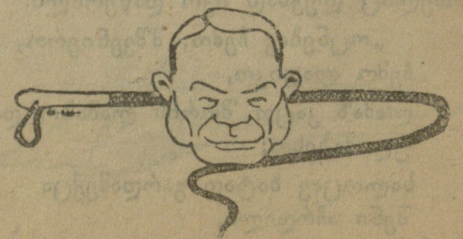
დღეს ველარც პიტნა ოხუნჯობს,
 მოსცენე, ენა ფხიანი,
 (არ ვიცით რამ დაამუნჯა,
 ან რა შეემთხვა ზიანი!)
 თუ „გონორარი“ მოუწდა,
 ციხის ცხოვრება სწყურია—
 (დასწეროს რამე კვიმატი,
 ააყაყანოს გურია).

ონისიმე კი მალი-მალ
 გვეტყოდა იგავ-არაკებს,
 (ბოლო ხანს ველარც იმისგან
 ვისმენთ ტკბილ ნაოაპარაკებს!)
 ვაი თუ იმანც შემდეგში
 სხვებსავეთ წაიზარმაცა?!
 (მაშინ ხომ ჩავვიმწარდება
 ჩვენი სმავი და ჭამაცა).

მაგრამ თუ ყველა ზარმაცობს
 ერთი მაინც გვყავს ბუტუნა,
 (მზვერავი არის, ქალები
 თუ ვინმემ ჩაიხუტუნა),
 მოიწერს სენსაციურად,
 ძლიერ მამაცი კაცია,
 (მაგრამ დღეს ჭირად იმასაც
 აუტყდა—„დიფამაცია!“)

ცნობილო თანამშრომლებო!
 გვალხინეთ ქვეყნის ამბითა,
 თორემ თუ გადაგაყენეთ
 თქვენი მთავარი შტაბითა,
 მაშინ ჩვენ მებრძოლ არმიას
 შევამსებთ ახალ ძალებით
 (და თქვენ—იარად აყრილინი
 მტერსაც კი შეებრალეებით).

მათრანოსანი.

გურული ენაკვიმატები

II

თომა თოხაძე.

განსვენებული თომა თოხაძე აკეთელი გლეხი იყო, ჭკუა მახვილი, დარბაისელი, მოსწრებული „საწამლავი“ მოლაპარაკე, ვეფხვის ტყაოსნის ზეპირად მცოდნე. ის მამა იყო გურიაში ცნობილის და საყვარელის პავლია მამასახლისის (აწ გარდაცვალებულის). თვით თომაც ჯერ სოფლის მსაჯულად და მერე მამასახლისადაც იყო. თომას დროს გურიაში ფეოდალების ბატონობა იყო. მებატონე თავადების სასახლეში, თუ არ რჩეული გლეხი ისე შესვლას ვინ გაბედავდა. თომა თოხაძე სასახლეში მიღებული კაცი იყო. აკეთის მბრძანებელი იმ დროს იყო თავ. ყარამან თავდგირიძე. ამ სასახლის წევრებს სხვათა შორის ერთი გასართობი ჰქონდათ შემოდებული, სტუმარს მიართმევდნ რვეულს (ალბომს) და სავალდებულოთ უხდიდნ შიგ ლექსი ჩაწერა. სტუმრების უმეტესობა, ცხადია, საარშიყო და საქათინაურო ლექსებს წერდნ. თომასაც მიაწოდეს ეს რვეული და დაავალეს შიგ ლექსის ჩაწერა. თომა პირველად გაეცნო სხვების ნაწერებს. ნახა რომ ვიღაც ხუცებს შიგ ჩაუწერია არშიყული ლექსი, ნახა რომ ერთ თავადის ქალს (ანნას) სამჯერ ნაქვრივალს და მერე ამოლაზვნებულსაც უნებებია შიგ ლექსის ჩაწერა, წაიკითხა აზ. გოჯასპირ მგელაძის ლექსიც. გოჯასპირი მაძიებელი აზნაური იყო, დიდი ფაფხურა კაცი, წვერს იღებავდა, მუდამ ახალგაზრდობდა და აზნაურობის მიღებამდე ცოლს არ ირთავდა. აი ამათ ნაწერ ლექსებს რომ გაეცნო (თომა მაშინ სოფლის მსაჯული იყო) მერე ჩაწერა შემდეგი ლექსი:

„მოსამართლის მონაწილე
 ლექსსა ვიტყვი ერთსა უცებს:
 არშიყული ლექსი უუაქვამთ
 ქაქუთიდან მოსულ ხუცებს,
 ანნას მოლოზონებრ უთქვამს
 თინათინებრ ნაკეკლუცებს,
 ამ გოჯასპირს ვილა სჯიდა
 სამოცი წლის მონახუცებს!..“

თომა და ბერი.

თომას ერთი მეზობელი ჰყავდა, ჩუმი და და წყნარი, ერთი სიტყვით ისეთი, რომელზედაც გურიაში იტყვიან ჩოფანოაო (ჯაბანი). ეს ახალგაზრდა თვით მიხვდა, რომ საამქვეყნიოთ არ ვარგოდა, წავიდა მონასტერში და ბერათ შედგა. რამოდენიმე ხნის შემდეგ სოფელში მოვიდა და თომას შეხვდა.

თომამ ჰკითხა:
 — რათ ხარ ახლა ბიძია შენ?
 — მე ბატონო მორჩილი*) გახლავარ!
 — მორჩილი და ჩოფანო აქნაიც კი იყავი და ამიზა მონასტერში რას მიხვიდოდო. უთხრა თომამ.

პერპემდუნ ობილე.

პატარა ფელეტონი.

„თბილი ადგილისთვის“.

„არ შეშენის, სწორე გითხრათ
 აჩქარება ნოჩ ქართველებს,
 მათი ქცევა არ ჰქონიათ
 მამა-პაპათ, ჩვენსა ძველებს.
 დინჯნი იყვნენ, სულ-დათქმუ ი
 და ყოველ-გვარ სანახავებს
 მხოლოდ მაშინ ღალად-ყოფ ნ
 როს იქერდენ დამნაშავეებს...
 ჩვენ-კი... სხვა ვართ, მათ არ ვგვეართ
 აგვერია მღლათ დავთარი—
 სანამ საქმეს მოვაგვარებთ
 მანამ გვიყვარს დავჰკრათ ზარი!“

*) ბერობის პირველი საფეხურია.

ეჰ, ქართველნო, ვით მიხვდებით
როგორა ვარ გულ-დამწვარი!...

ბრიყვნი, უფიც-უსუსურნი
მე მაძლევენ გაკვეთილებს,
რალაც ეჭვები აღეძრათ—
ხმარობენ მრავალ წერტილებს.

რა ვიცი რა მოუვიდათ
ჩემს მოძმეთ, ადამაშვილებს,
მათ ჰგონიათ, რომ მე ბანკში
დავეძებდე „თბილ ადგილებს“!...

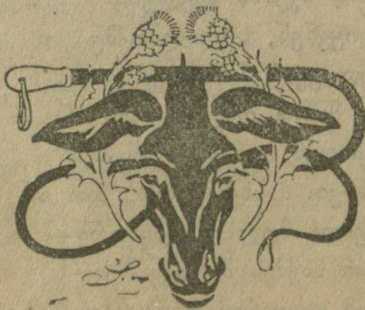
არა, ღმერთი, რჯული არა,
არ მაქვს ამის საწადელი;
ჩემს ფიცს ენდეთ, ტყვილს არ ვიტყვი,
მამა მყვანდა პატრი—მღვდელი!
ოჰ, „სახალხოვ“, შენ მიხვდები
როგორ მტანჯავს ეგ ნალველი!...

რათ მინდა, რომ ბანკში ვიჯდე,
ვიმსახურო ღირექტორათ;
ის არ მიჯობს ქართველები
მთვლიდენ „დოქტორ-პროფესორათ“?!
ჩემთვისა ვარ მოსვენებით
ფულსაც ვიღებ ერთი-ორათ,
ხანდახან-კი გაზეთები
მიმიწვევენ რედაქტორათ...

მე რათ უნდა ვსწუხდე მისთვის,
რომ ჩამრიცხონ კანდიდატათ?
თავი ისევ მათ იმტვრიონ,
ვისც ეგ აზრი დაებადათ!—
ეხ, ნეტავი არ მსჯელობდენ
ქართველებო ეგრე წარდათ!...

ასე ბჭობს ჩვენი ფილიპე
მაგრამ ერთი რამ არს ცული:
„სახალხოელთა“ ბუდეში—
მამალს მაინც უჩანს კული!...

აღბურიონი.

შავის გათეთრება.

(ბათუმისთვის).

ორშაბათი დღეა. ოჰ, რა კვიმატი დღეა ეს
ორშაბათი! ქალაქის მესაქეთათვის, ამ დღეს უნდა
გადაწყდეს მათი ყოფნა არ ყოფნის საკითხი, ორ-
შაბათი მათთვის განჯა-გაკითხვის დღეა; როცა,
რომელიმე წევრს ქალაქის თვითმართველობისას
სამსახურის ყავლი გაუვიდა, მაგრამ ხელახლა სურს
შეინარჩუნოს სავარძელი, ეგ საკითხიც ორშაბა-
თობით წყდება და აი ეს ორშაბათი ყველაზე მე-
ტად მწარ-ტკბილია.

ერთ ასეთ კვიმატ ორშაბათს (წასული თვის
17) დიდი კორანტელის მომსწრე იყო ბათუმი.
ქალაქის თავს თავობის ხანა გასვლოდა, მაგრამ
კვლავ სურდა შეერჩინა თფიბილი ადგილი. არც
საკვირველია! მას შემდეგ რაც მან ამ ადგილს
დაიბუდა ადგილი უფრო გათბა, ულუფა გაათკეც-
და, თვით ლორდ მერმაც დიდი სახელი მოიხვეჭა,
დიდი „მეგობრები“ შეიძინა,

მაგრამ კაი საქმე ვის დაუფასდა, ვისი ღვაწლი
სცნეს უბრალო მომაკვდებმა? არავისი! ვერ და-
ფასეს ბათუმის ხმოსნებმაც მათი უფროსის ამაგი,
ვერ მიუხდნენ დიდებულ ტაქტიკას და მადლი-
მატლათ უქციეს. ნაცვლად იმისა, რომ ერთხმად
აერჩიათ მოინდომეს მისი გაშავება. მოვისმინათ
სხდომის ანგარიში და ყოველივე ნათელი იქნება.
სხდომას ყველა ხმოსანი ესწრება (ცხადია, ეს იმი-
სი ნიშანია რომ დღეს არჩევნებია). ესწრება არამც
თუ არჩეული ხმოსნები, არამედ აურჩეველიც კი...

გასაშავებელი თავმჯდომარე: ბატონო ხმოს-
ნებო! გურია-სამეგრელოს ეპისკოპოსმა ლეონიდემ
სასულიერო წოდების ინტერესთა დამცველ ხმოს-
ნად დაამტკიცა ბ. ლეონიდე, რომლის შესახებაც
თვით მღვდელთ-მთავარი იწერება, რომ ის პირა-
დათ იცნობს მის სეხნიას, როგორც დიდათ მორ-
წმუნე ადამიანს და ეკკლესიის ინტერესების მედ-
გარ დამცველს.

გამშავებელი ხმოსანი: სენატის განმარტე-
ბით ეკრძალება გუბერნატორებს ქალაქის თვით-
მართველობას, რაიმე თანამდებობის პირად, დაუ-

ნიშნოს ისეთი პირი, რომელმაც ყუთი დაიდგა და გააშავეს. ბ-ნი ლეონიდე მართალია დეკანოზის შვილია, შეიძლება დიდი ღვთის მოყვარეც იყოს, შეიძლება ბერათ აღკვეცასაც აპირებდეს, ამასაც ვიტყვი, რომ მასთან მე საპირადო არაფერი მაქვს, მაგრამ ყველამ ვიცით ის რომ ხმოსნათ ამ ერთი თვის წინ ისე გაათეთრეს, როგორც ყორანი,

სხდომაზე შემოვიტან წინადადებას ბათუმის სახელის გამოცვლის შესახებ. არ შეგვშვენის ბათუმმა ატაროს ძველი სახელი მტრისაგან დარქმეული,

(ტაში მარცხნით, ჩურჩული მარჯვნივ: გვიღალატეს, თორემ გაშავდებოდა).

ეი ვაჰ!

ეგ საკადრისი არ არის, ეგ თავდასხმაა თვით მართველობის პრინციპზე, ამიტომ მოვითხოვ ეცნობოს ეს ეპისკოპოსს და ეთხოვოს სხვა დანიშნოს, განა ცოტა მღვდლებია ბათუმში და თუ ეს მღვდლები ბ-ნ ლეონიდეზე მართმორწმუნენი არ არიან გაკრიჭოს. მოვითხოვ სანამ ეს საკითხი არ გადაიჭრება, მინამდბი ბ-ნ ლეონიდეს ხმა არ მიეცეს...

გასაშავებელი თავმჯდომარე: ეგ საკითხი დღის წეს-რიგში არ არის, ვერც განვიხილავთ. ბ-ნი ლეონიდეც დღეს გვჭირია, თვითონაც არ მოდიოდა მაგრამ სამგზის ვახელით ეტლი და ელჩი... (ხმოსანთა ნაწილი დრტვინავს).

თავმჯდომარე თავმჯდომარეობას გადასცემს თავის მოადგილეს. არიგებენ ბარათებს და ასახელებენ გასათავებელ კანდიდატს. ქალაქის თავი დელავს... 28 ხმა (42-იდან) ასახელებს ისევე ძველს. ერთი ხმა ასახელებს ხმოს. გ. მავროპულოს.

მავროპულო: მე ბევრათ მეტი ღირსი ვარ მაგ თანამდებობის, ვიდრე ის ტაკი მასხარა, რომელიც მე მასახელებს. (სიცილი) თავს გამოცოცხლება ეტყობა. იდგამს ყუთს, მაგრამ ლალატობს მიღებულ ეტიკას, ლალატობს დარბაისლობას და ჩვეულებისამებრ ყუთს არ შორდება, იქვე დგას და კენტკონების მარჯვენას გაფაციცებით შესქერის. მისი სული საარჩევნო ყუთშია, მაგრამ ჯერ კიდევ არ იცის რომელ მხარეს იქნება — შავში თუ თეთრში... კენტებს თვლიან... გათეთრდა. ორი წილი თეთრი და მესამედი შავი. ლოყები ბრეწოულის ყვავილს დაემსგავსა წელში გასწორდა და რიხიანი ხმით მიმართა მემარჯვენეებს: გამდლობთ ბატონებო! ჩემი არჩევით თქვენ დაადასტურეთ ჩემი წარსული მოღვაწეობა, მოიწონეთ ის. გაძლევთ თავადურ სიტყვას, რომ კვლავ იმავე გზით ვიარო, (კვლავ შეგძინოთ „საპატიო“ მოქალაქენი და აბუჩათ ავიგლო მოძმე მეზობლები). ვისწრაფვი ბატონებო წინ და წინ გაგიზიაროთ, რომ მე მომავალ

გამოცანა

ბუგნასისთვის (გუჭაა)

ორნი არიან ტოლნი არიან,
წყვილად დადიან მიუხარიან.
საქვეყნო ტვირთით ძლივს დალოდავენ,
ოფლისა დენით მთელ სოფელს რწყავენ.
სხვის კეთილ გრძნობას უცხვათ მარხავენ
თვის ბოროტებას სხვის ბალში რგავენ
და ეს გმირები, ახოვანები,
სახით თქვენ იცი თუ ვისა ჰგავენ?
ორივ მაღალი ვით საროს ტანნი,
გულით ბოროტნი და ჯადოსანნი!
ერთი რიჟაა ვით ცეცხლის ალი,
გული შავი აქვს მას ვით მელანი.
მეორეს მგონი თითონც მიხვდებით
თუ კი რომ ცოტას ჩაუკვირდებით
და მოიფიქრებთ პირველის ნაცნობს
წამსვე გაიგებთ მათ ჩუმათ საძრომს.
ვგონებ გეყოფათ აწ თქვენ საცნობათ
(ექვს გარეშეა მჯავს დასდებთ ზორბათ).

იგი თქვენ.

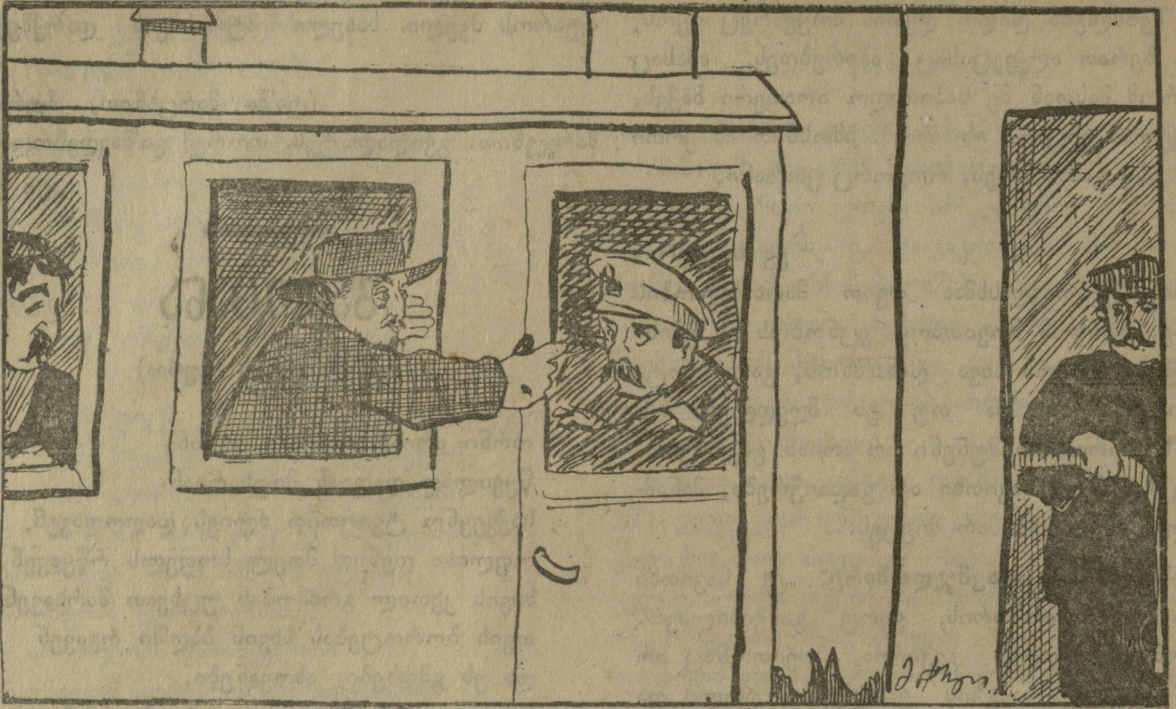
მოკლე ხანში გამოვა იუჟორისტული აღმანახი

„ჭინჭარი“

ბენია და ბესტიის ხელმძღვანელობით,
რამქელშიდან მონაწილეობას მიიღებენ მთელი ქვეყნის
ოხუნჯები.

მასალები გამოიგზავნება შრომის სტამბაში, აღმანახისათვის.

კახეთიდან თფილისისაკენ.

ეშმაკი (ეუბნება კონდუქტორს): თუ ღმერთი გწამს გამიღე კარები, ფეხით წავალ, ძალიან მეჩქარება, თუ ამ კვირაში ჟურნალი არ შევადგინე, ჩემი „მათრახის“ წვერი მეც მომხვდება.

ი. ზარდალიშვილის გამომგზავრება თფილისისაკენ.

ვაი-ვუი!

სევდიანი კუბლეტები.

— ვაი-ვუი ჩვენს საქმეს,
 მოგვივიდა „სკანდალი“!
 დაგვეკარგა ეშმაკი,
 (ჩვენი მთავარ-სარდალი!)
 კახეთისკენ წავიდა
 (მგონი ოცლა-ცხრაჯერა),
 ის ცოცხალი დაბრუნდეს
 აღარავის არ სჯერა.

— ვაი-ვუი, განგება
 ეს რა ბედი გვარგუნა!
 მთელი კვირა არა სჩანს,
 დაგვეკარგა თავუნა!

ს.ე. ქარაშხია

24/25

მათრახის მასალები
 მას უნდა შეედგინა,
 აგრე მიგვატოვებდა
 როგორ წარმოგვედგინა?!

— ვაი-ვუი ამ ქამას,
 ეს რა ხანა გვეწვია!
 ეხლა კაცის სიცოცხლე
 მხოლოთ ერთი ბეწვია.

იქნებ მტრებმა იმსხვერპლა
 ჩვენი მეთაურები
 და ჩვენ დავრჩით „მათრახში“
 ეხლა ბედაურები?!

— ვაი-ვუი ჩენს საქმეს,
 ეს რა დროი მოსულა!
 ხალხი მხეცი გამხდარა,
 (ქკულიდან გამოსულა!)

ჩვენც რომ ვინმემ გვიმსხვერპლოს
 ყველგან ბრძოლის ველია,
 მაშინ „მათრახს“ მასხრებიც
 ხომ სულ შემოელია?!

ეშმაკეული.

ოზურგელი ვაჭრის წერილი

ბატონო „ეშმაკის მათრახის“ რედაქტორო!
 ახლა იმისთანა დროია, რომ საკვირველი კი
 არაა ბრუნდი და მართალი რომ არ გვიკითხოთ,
 მარა თქვენც პოლიცია ხომ არ ხართ, უქრთამოთ
 რომ სიმართლე ვერ დაგაწერიოთ. რომ მოსდევით
 და მარტუი ვაჭრებს მოგვდევით და გვამათრახებთ
 და გვამათრახებთ, რას ფიქრობთ ვითამ, სხვაი დე-
 ილია სამათრახო თუ? რეიზა არ აქყერთ თვალს,
 ჩვენ თუ სამათრახო ვართ სხვაი კიდევ ვარესია

ჩვენზე. ჩვენ კაი თუ გინდა აბაზიან საქონელში
 სამ აბაზს ვიღებთ, მარა აბაზის საღირაღს ხომ
 მაინც ვიძლევით და ამიზა დიდ დროსაც არ უკარ-
 გავთ მუშტარს. მარა ახლა იკითხეთ ერთი რას
 შობიან აქაური ქალები, ნახეთ ერთი რაფერი ვაჭ-
 რობა აქვენ. მოსალამურდება თუ არა, რაეც მუ-
 აწევს დუქნის დაკეტვის დროი გამოუგზავნიან აი
 ქალბატონები თავის უწლოვან ბაღნებს და შემო-
 თვლიან:

— ნენამ შემოგივალაო შენ რომ იციო,
 ახლაო ამელამ მაქვსო იმის დროიო.

ჩემისთანა ბერიკაცს, ვერ მივართვი პატრიჯა-
 ნი, ველარ მუატყუებენ, მარა გეირყენა ბატონო
 რედაქტორო ახალგაზრდა ვაჭრები, პრიკაშჩიკები
 და მათი შემხედვარე ბაღნები. ეიღებენ თავს, გე-
 იბზაკინებენ ულვაშს, ამოალაგებენ დახლიდან
 ფულს, გეივსებენ ჯიბეს, წაათამაშებენ ტროსტს
 და მიდიან ქალბატონებთან სახრაპოთ და მთელი
 ღამე ხრაპ და ხრაპს იძახიან. ჩემს დროსაც ვთა-
 მაშობდით ბატონო ბანქოს, მარა კონჩინას და
 ხანდახან ჩაქას, იმასაც გადურაქებაზე თვარა ტყა-
 ვის გაძრობაზე კი არა. ახლა გასძვალა ბატონო
 ამ ქალებმა ახალგაზრდები, გაშპა ყველას ტყავი,
 რამდენმა წააგო ბანკში შესატანი ფული ვინ იცის.
 ამელამ წააგო, ხვალ ამევიგებო ფიქრობს, მარა
 ხვალ კიდევ ვარესი ემართება.

არ იფიქრო ბ-ნო რედაქტორო ორი სამი ქა-
 ლი თამაშობდეს, ორი სამი კი არა მთელი ოზურ-
 გეთის ქალები თამაშობს, ავი რაცხა ხრაპია ყვე-
 ლას დიემართა და თუ თქვენც ქალების ფხარი არ
 გიკავიან მაგინის პათრეთს გამოგიგზავნი და ერთი
 ჩააკარიკატურეთ თქვენს „მათრახში“, პაწეი მათ-
 თახი მაგენსაც თვარ მოხდა ავი ავათმყოფობა შე-
 ყობა ასე ზევით და ქე ავა სურებამდი.

სულთა ცოდვილო, ფართლის ვაჭრებიზა კი
 არაა ავი გლახა, რადგანაც მეიგებენ თუ არა ქა-
 ლები მორე დღეს მოდნი სარუბაშკეს ყიდულო-
 ბენ, მარა სხვა ვაჭრები დევიფსეთ პირდაპირ. ამას
 თუ ჩაადებთ გაზეთში იმით მიფხვდები, რომ თქვენ
 ქალებს ხელს არ აფარებთ და ყველა მტყუანს
 ერთნაირად ამათრახებთ.

„ეშმაკის მათრახის“ მკითხველი ოზურგელი
 ვაჭარი ესიკაი ჭინჭარ-ოლდი.

დეპეშები

ბუქნარი. (გურია) როგორც გამოიჩვენა ადგილობრივი შკოლის დაწვას აწყობდა ორი ქველმომქმედი პირნი ფრიად სიმპატიურის მიზნით?

ხიდისთავი. სარწმუნო წყაროებიდან გაუგია ჩვენს კორესპოდენტს, რომ ბასილეთის საზოგადოების ყრილობა დიდხანს არ შედგება, რადგანაც მამასახლისი, სანამ ღვინო, იშონება ყრილობისთვის არ ეცლება.

იქიდანვე. ყოფილ მასწავლებელს და დღეს მხედრობის წარმომადგენელს ტ—ხან ქე—შვილს ადგილობრივმა ინტელიგენციამ „ბიკნიკი“ გაუმართა. საპროგრამო სიტყვა ექიმმა ს. რ—შვილმა წარმოსთქვა, რომელიც ვრცლათ შეიხზა დღემდე მომენტის დაფასებას, მისმა ორატორულმა ნიჭმა დამსწრე საზოგადოება აღტაცებაში მოიყვანა.

იქიდანვე. რადგანაც ადგილობრივი დრამატიული დასი ამ თვის დამღვეს „ბახმაროზე“ მიემგზავრება წარმოდგენების დასადგმელათ აქ წარმოდგენებს გამართავს ბუქნარის დრამატიული დასი სილევან კალანდაძის რეჟისორობით.

იქიდანვე. ვ—ენ კ—ძეს შუამდგომლობა აღუძრავს სადაც ჯერ არს, რათა მას ნება დართონ დაბა ქაცვინარში გახსნას მეორე წვრილი საკრედიტო ბანკი. როგორც ამბობენ ეს გამოწვეულია იმ მიზეზით, რომ ხიდისთავის საკრედიტო ბანკს უარი უთქვამს ვ—სთვის წევრობაზე.

ლილიპუტი.

ზუგდიდი. ზუგდიდის სამაზრო სამოსწავლო კომისიამ საყოველთაოდ გამოაცხადა, რომ ამ დღეებში შესდგება მასწავლებელთა ჯგუფი, რომელიც გამოცდის ყველა მასწავლებლებს ქართულში და სხვა საგნებში და ვინც ჩაიჭრება იმათ გზავნის პოზიციაზე. ჯგუფში სხვათა შორის შედიან ჩვენი რაიონის წარჩინებული მასწავლებლები: ბ.ბ. კოწია ეხვანია, ვასილი კუტალია და სხვები, მხოლოდ ამათზეა ყველაფერი დამოკიდებული. თავმჯდომარეთ იქნება მოწვეული პლატონ ბერაია.

მოსწავლე.

აბაშა. ეს ერთი ხანია (პრისტავ აბაქაროვის გადაყვანის შემდეგ) ჩვენს დაბას შემოესია ლორების ლაშქარი, შეიარაღებული ქიმიის უკანასკნელ გამოგონებით, სულ შემხუთავ გაზების მაგვარ რაღაც „სიმყრალით“, რის შემწეობით დაიპყრეს მთელი დაბა. ქუჩებში „ნიღაბ“ აუფარებლათ სიარული მეტათ სახითათაა. სანიტარული კომისია სხვა და სხვა „სტრატეგიული“ მოსაზრებით (უფრო კი მოქალაქეობრივი გამხედლობის უქონლობის გამო) ჯერ-ჯერობით უბრძოლველათ უკან იხვეს.

როგორც გავიგეთ სანიტარულ კომისიას შეტევის გზაზე დადგომა და დაბიდან ლორების ლაშქრის განდევნა განუსაზღვრელ დროისთვის გადაუდვია. თუ ეს ხმები გამართლდა მაშინ დაბის „ევაკუაცია“ აუცილებელია. მდგომარეობა მეტათ სერიოზულია. საჭიროა, რამოდენიმე მათრახოსანი ქინკები, შეიძლება მათრახის კუდმა გასჭრას და სანიტარული კომისია დააყენოს შეტევის გზაზე.

იქიდანვე. მასწავლებელ ქალებს სამკითხველოში „სისტემატიურმა სიარულმა“ და გაზეთების „მეტის მეტმა კითხვამ“ თვალები სასტიკათ დაუზიანა. რის გამო „დროებით“ (ორი წლით) შესწყვიტეს სამკითხველოში სიარული.

იქიდანვე. „ცეპელინების დაბაზე თავ დასხმის შიშით დაბის მამებმა სიფრთხილის ზომები დროზე მიიღეს. დაბის „გაზავოე ოსვეშჩენიეთ“ განათება სასტიკათ აკრძალულია. ასე რომ აწი მტრის დირიჟაბლები ვერას დაგვაკლებენ, თუ სადმე ქუჩის სიბნელეში კისერი არ მოვამტრეთ...

კიბო.

ჩვენი მღვდელი.

(ასახლი ოდეჯია-გამცანა)

დელი-დელი, დელი-დელი,
ხომ გინახავთ ჩვენი მღვდელი?
ლამაზია, ენა-ტკბილი,
მოქადაგე დაუღლელო.
დეკანოზობა მიიღო
შეუსრულდა ათი წელი,
ახლა კი „მაძებრობისაც“
დაიმტკიცა მან სახელი.

გულ-კეთილი ვინმე არის —
ძლიერ უყვარს მუშა, გლეხი;
მათი ზურგი გაუტკბილდა
და დაადგა მძიმე კენი,
ხოლო ვინც გაუჯიუტდა,
მოუვლინა რისხვის მენი,
მისგან დადგმულ მაცდურ „ხუნდებს“*)
ბევრმა წაატეხა ფეხი:

ზოგსა მოძმე გადაჰკიდა,
ზოგს ვაჰარი, და ზოგს მცველი,
ზოგს პირადათ გამოუდგა
და მოსტეხა უძღურს წელი;
ბევრიც იქით მიაბრძანა
სად საკანი სუფევს ბნელი,
აი ბიჭო გენაცვალე,
ასეთია ჩვენი მღვდელი.

ძლიერ უყვარს განათლება,
თუ კი დარჩა სარფიანი:
ერთი სკოლა გამოსქიმა
ოციოდ ათასიანი,
მაგრამ კარგათ გამოგვიწყო —
სწავლაა ბარაქიანი
ტყუილი კი არ გეგონოთ!
მღვდელი გვყავს ხელ მადლიანი.

*) „ხუნდი“ (მეგრ.) — რკინის მახე მხეცების (უმთავრესათ ტურების) დასაბერი, ძველათ, ბატონ-ყმობის დროს, დამნაშავე გლეხებსაც „დასვამდენ ხუნდზე“ — ე. ი. „ხუნდებს“ გაუკეთებდნენ ფეხზე, რის გამოც ხშირათ ფეხის ძვალი გადაიმტკრეოდა ხოლმე. ესლა „ხუნდის“ ქვეშ იგულისხმება „ფანდი“, ეშმაკობა, ხრიკი, რომელიც ავენებს, ან ფეხს წაატეხინებს კაცსა..

სასახლო კაცი არის
ნაკურთხი და ჯგეროანი
მთავრობასაც ძლიერ უყვარს,
ის ენა ჯავარიანი
და სკოლას რომ „წაიმასქნას“,
ჩვენ ხომ არ გვაქვს მით ზიანი?
გული ამით გავიკეთოთ,
ოდელია, დელი-ნანი.

ბევრ საქმეში გვემთაურობს
და არ მიაქვს სასყიდელი
(თუმც რაღაცა მანქანებათ,
ბოლოს ჯიბე გვრჩება თხელი..)
მაგრამ ამას არც კი ვიმჩნევთ,
რადგანც ქირში გვყავს მშველელი...
აწი ენა დავამოკლოთ —
აქ ბევრია საქმე ბნელი...

თუმც ყოველ მხრივ იკბინება,
პირში ტკბილობს ვით მელია,
„დიპლომატსა“ ეძახიან,
ჩვენებრ — ფარისეველია,
მაგრამ კუდი გამოუჩნდა:
ვიცით არის ის მელია!
ელი-მელი! დელი-დელი
ტურა-კეკე, ტერ-მელია...

აბა დელი, ვოდელია
ბანძა დიდი სოფელია,
და ბატონათ მოგვევლინა
ტურა-კეკედ მყოფელია.
გაუფრთხილდით ყმაწვილებო,
დურმიშხანობს მძრომელია
დედლი-დელი, გენაცვალე
ხომ იცანით რომელია?

მაჯლაჯუნა.

გამოცანა.

(ქვემო რაჭისათვის)

ვაჟია ყარაჩოღელი
უყვარს ყურძნისა წვენი.
ცული სიტყვების ხმარება
ოდნავაც არა სცხვენია.

მოხელის როლსა ასრულებს
იციის ზედმეტი ტრაბახი,
(მას ძლიერ დაშვენდებოდა,
თავს ედგას კინტოს თაბახი).

სამსახურის დროს მთვრალია
(ფხიზელი ღმერთმა ნუ ქმნასა!)
ხან „პოსტზე“ სრულაც არ არის
არღანზე უვლის ბუქნასა.

ხან ლექსით ატკობს ნუნუას
ხან კი გიჟივით შფოთავსა,
(ამბობენ თურმე საბრალო
ძილშიაც ღვინოს ბოდავსა).

ზედი ზედ აშრობს ყანწებსა
იცავს ბახუსის მცნებასა
(ხალხი კი „პოსტზედ“ ამაოდ
ელის მის „მობრძანებასა“).

ლოთობა არის იმისი
ცხოვრების გზა და ხილია,
ხალხიც და სამსახურიცა
იმას ფეხებზე ჰკილია.

ასეთი ტყვილა მყოფელი
კარგ ჯამაგირსაც იღებსა
და თანასწორად ურიგებს
მიკიტნებ არღანჩიკებსა.

აბა ვინც მიხვდეთ, საჩქაროდ
ისწრაფეთ ყველამ მისკენა
და იქვე ბესოს დუქანში
კარგად მოგაღბნესთ ის თქვენა.

ლევან გრძელიძეს. პოეტობისათვის რომ სი-
გრძე იყოს საჭირო, მაშინ თქვენს ბედს ძალლი ვერ
დაჰყეფდა, მაგრამ სამწუხაროდ ეს ეგრე არ არის.
თქვენ სწერთ:

არ წივიცა ვამიფრინდა,
მიმიტოვა თბლათ ბუდე...
ან კი როგორ შეეთვისა
სიმართლეს რომ სჯობდა მრუდე“.

საჭიროა, (სიგრძესთან ერთად) ფრინველების
ცნობაც. სირცხვილია „მგოსანმა“ მწყერი არწი-
ვისაგან ვერ გაარჩიო.

ჭკუის საღაროს. თქვენი ლექსი „კენესა სუ-
ლისა“ არ იბეჭდება, ვინაიდან სრულიად არ შეე-
ფერება თქვენს ფსევდონიმს. შეიძლება ვინმე უნი-
ქოს გაატანეთ ფოსტაში და გამოსცვალა.

ბ-ნ ცქვიტს.

თქვენი ლექსი „სამშობლოს გმირს“,
დამერწმუნეთ, ბეჭდვით არ ღირს
და ამიტომ სამოგზავროთ
გავავზავნეთ კალათის ძირს.

ლილ. ჭკუასელს. „აჩქარებითა სახელი
არავის მოუჭამიაო“, ამბობს ქართული ანდაზა.
თქვენს ლექსს აშკარათ ეტყობა არ მიგიღიათ ის,
რასაც „ფსევდონიმში“ მოუთმენლათ ელით. დღეს
დღეობით მიმოსვლა შეფერხებულია და უმჯობესი
იქნებოდა, როცა მიიღებდით მერე დაგეწერთ.

«როგორც ზედავ, მოლოდინში
გული დარღმა გამიხვრიტა
და დავდივართ თავდახრილი
მე და ჩემი „მზისუჭვრიტა“.

ცოტა ხანს კიდევ ისეირნეთ.

კვახი.

აღსასრული აღაშინის ტანჯვისა!

სუსუნათის წალოჯა.

ნ წელიწადი გავიდა, რაც ჩემი გამოგონილი წამალი „რაპიდი“ გასასყიდად გამოვიდა, სამკურნალო ბაბქოს ნებართვით № 1295, სუსუნათის წამლობისთვის, როგორც მაგარი, ისე ხრონიკულისა. ამ ხნის განმავლობაში „რაპიდი“-ს პრეპარატით ათასობით ავადმყოფი სრულიად განიკურნა, რომელთაგანაც სამადლობელი წერილები მაქვს. წამლობის ასეთი ნაყოფი უფლებას მაძლევს, პრეპარატი „რაპიდ“-ი, როგორც ყველაზე არსებითი და სწრაფად მომქმედი საშუალება ამ სნეულებისა, ვურჩიო ყველას.

უკანასკნელ წლის დაკვირვებამ კვლავ დაამტკიცა, რომ „რაპიდ“-ის პრეპარატით წამლობის შემდეგ სუსუნატი რომ არ მორჩენილიყოს ამისთანა შემთხვევა არ არის, ამისათვის გადაქრით ვაცხადებ, რომ რაც უნდა ხანგრძლივი იყოს ავადმყოფობა ჩემი გამოგონილ საშუალებით სამ კვირაში წამლობა საკმარისია სუსუნათის მოსარჩენათ, და „რაპიდ“-ის შემწეობით სრულიად მორჩენილად უნდა ჩაითვალოს.

მართალია, უკანასკნელ წლებში სუსუნათის (გონორეი) წინააღმდეგ ბევრი საშუალება გამოჩნდა, რომელნიც ჩქარა და არსებით განკურნებას ჰპირდებოდნენ და ავადმყოფთ, შესაძლოა, გულიც გაუტყდა ამ წამლობის უნაყოფობით და სამართლიანად შეუძლიანთ ექვის თვალთ შეჭხედონ ჩემს წამალსაც, — ამ შემთხვევაში მამთს ყურადღებას იმ გარემოებაზე მივაქცევ, რო ჩემი რწმენა „რაპიდ“-ის უებრობაში და ჩემი დაპირება ლიტონი სიტყვა რომ არ არის, ამის დასამტკიცებლათ ყველას, ვინც ჩემგან პრეპარატ „რაპიდ“-ის ორს ორმაგ ფლაკონს (წამლობის მთელი კურსი) დაიბარებს, წამალთან ერთად ეგზავნება ჩემგან ხელწერილი, რომ უკეთუ არ მოარჩინოს, ფულს უკანვე დაუბრუნებ.

ნიმუში ჩემის ხელწერილისა: „მე, ამისა ქვემოთ ხელისა მომწერელი, ამ ხელწერილს ვაძლევ ბატონს (ამას და ამას) იმაში, რომ მივეციდე რა მას ჩემი „პირად“-ის ორი ფლაკონი, სუსუნათის წინააღმდეგ, თავდები ვარ, რომ ოცი დღის წამლობის შემდეგ ეს სნეულება სრულებით გაქრება. თუ აღნიშნულ ვადაზე რომელიმე ლაბორატორიაში შარდის გამოკვლევის შემდეგ აღმოჩნდება განუკურნებელი, მაშინ ვალდებული ვარ რვა მანეთი დაუბრუნო“ (ხელ. მოწერ.).

ზემოდ მოყვანილ ცნობას, რომ ბევრს განკურნებულ ავადმყოფებისაგან სამადლობელი წერილები, გადავწყვიტე ჩემს განცხადებებში მოვათავსო ხოლმე ახალი მადლობის წერილები. ამ წერილების დედანი (აუარებელი) ჩემთან ინახება და ყოველს მსურველს შეუძლიან მათი ნახვა. წერილების სინამდვილეში თავდები ვარ, თუ რომელიმე მათგანი დედანს არ ეთანხმება, ვალდებული ვარ, გადავიხადო 1000 მანეთი რომელიმე საზოგადოების სახარგეილოდ.

17. მ. ხ., ბ-ნო დელამურე! დიდად გმადლობთ თქვენი წამლის „რაპიდ“-ისათვის, რომელმაც ერთბაშათ იქონია კარგი გავლენა. ძნელია განცხადების დაჯერება, მაგრამ თქვენი განცხადება კომერციული მოსაზრებით არა ყოფილა, არამედ ავადმყოფს განკურნებას ურჩევს, ამაში თვითონ დავრწმუნდი, განმეორებით გიხდით მადლობას.

ნაფგარადი 14 მარტი, 1914 წ.

პ. გ. პ. გ.

წამლობის სრულ კურსის, ორმაგ წყვილ ფლაკონის და კოლოფ პილულის ფასი ცხრა მანეთი. გაგზავნით და ფასდადებით ათი მანეთი. ფასდადებით გაიგზავნება მხოლოდ მაშინ, თუ ბედ წარმოადგენენ 3 მანეთს.

Съ требованіями и заказами обращаться исключительно кавказское отделение Московской Лабораторіи М. Деламури. Тифлисъ Эриванская площ. Пушзинская 3 отд. 3/м. верхній этажъ.

ქალაქ თფილისში

გამოდის ეოველ-კვირეული იუმორისტული გამოცემა

ეჭმაკის მათრასი

ჟურნალის სამხატვრო და სალიტერატურო მხარეს განაგებენ **ეჭმაკი და თაგუნა**,
ხოლო გამოცემის საქმეს ა. გ. ბუკია.

ჟურნალის ფასი 12 თვით 5 მ. ♦ 6 თვით 3 მ. ♦ 3 თვით 1 მ. 50 კ. ♦ 1 თვით 50 კ.
„ეჭმაკის მათრასში“ დაიბეჭდება მხოლოდ იუმორისტული შინაარსის წერილები, ლექსები, მოთხრობები, ზღაპრები, არაკები, შარადები, გამოცანები, ნაკვესები და სხვა.

◆ ჟურნალში დაიბეჭდება საერთაშორისო ომის ილიუსტრაციები.

რედაქცია სთხოვს ყველა თანამშრომლებს, მასალები გამოგზავნონ

ამ ადრესით:

<p>Тифлисъ *)</p> <p>С. Р. Таварткиладзе. Олгинская 6, Почтов. ящ. № 96.</p> <p>(ეჭმაკის მათრასისათვის)</p>
--

*) ეს ადგილი კონფერტზე მარკისათვის არის დანიშნული და გულმავიწყებს მოვავიწყებთ, რომ
◆ უმარკო წერილებს რედაქცია არ დაიხსნის ◆

ეს დასაქცევი, მეცხრე დღეა სახლს დავეცებ და ლამის ცოლ-შვილიც დავკარგო